

Dietfurt: κάτω από το Δέρμα του Βράχου

Τσατσαρώνη Ελισάβετ - Φώτης Σαγώνας (επιβλ.)

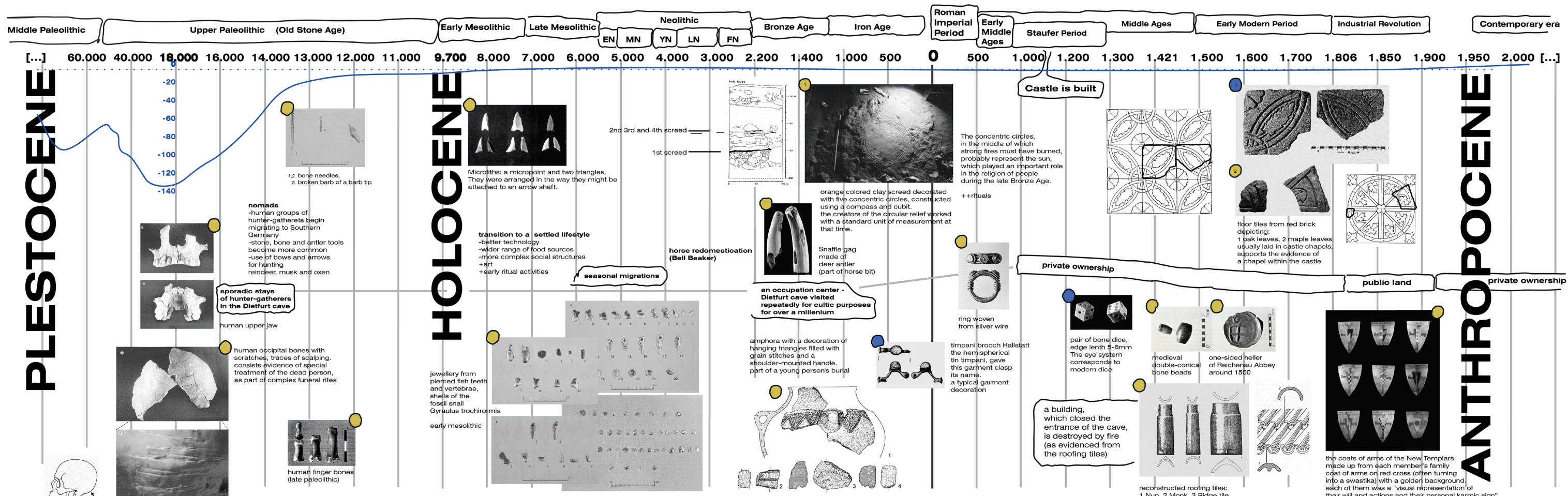
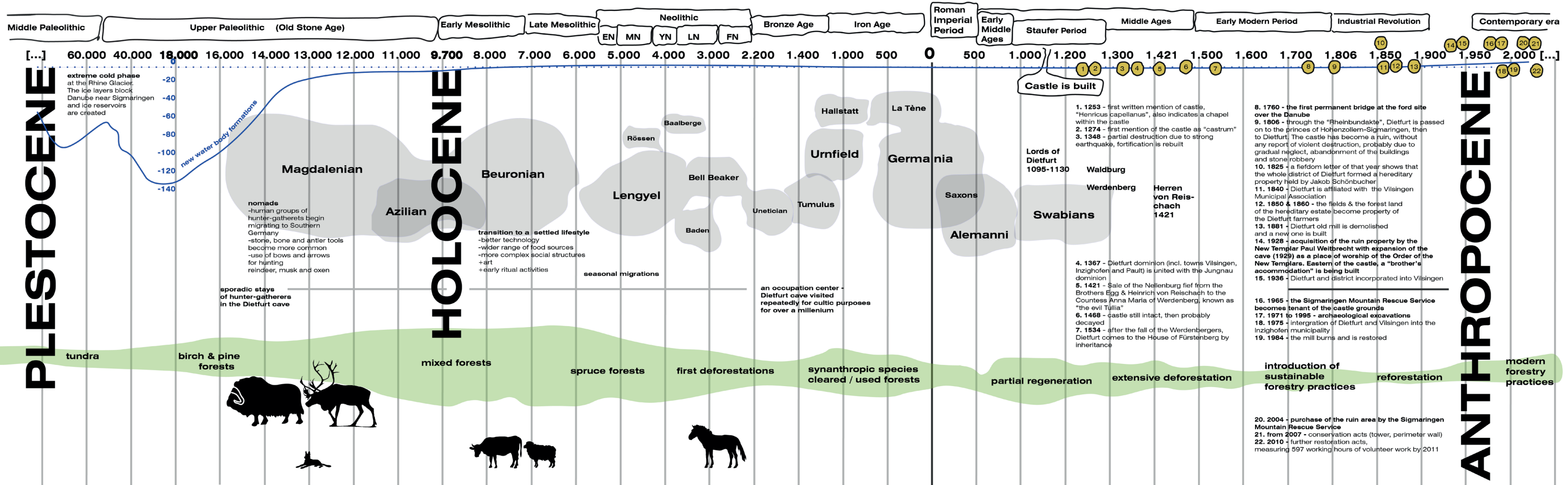
Η διπλωματική εργασία παρουσιάστηκε στα Γιάννενα, στις 13 Φεβρουαρίου 2025, ώρα 14.00, στην κεντρική αίθουσα ισογείου της Παπαζογλείου Υφαντικής Σχολής Θηλέων (ΠΙΠ), στέγη του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Ξεκινώντας την πορεία της, βρήκε ως επιβλέποντα τον Φώτη Σαγώνα, ο οποίος συνέβαλλε καθ' όλη τη διάρκεια υλοποίησής της.

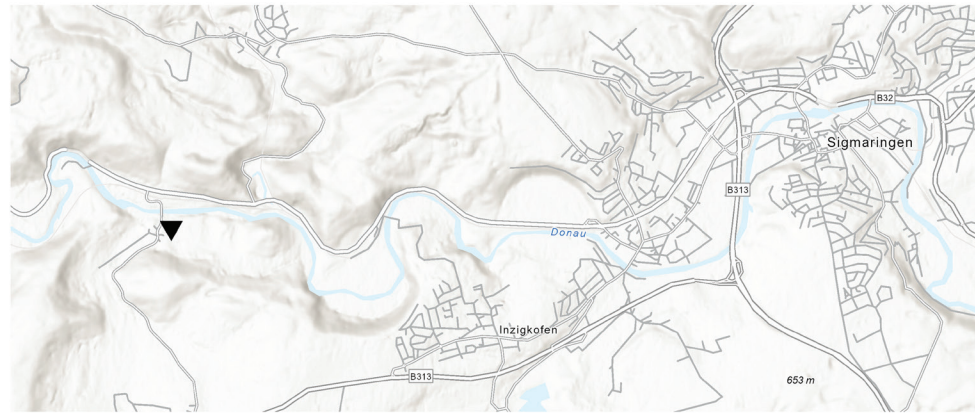
Οι συνθήκες δημιουργίας του πρότζεκτ ήταν ιδιαίτερες. Υλοποιήθηκε στο διάστημα δύο εξαμήνων, το πρώτο εξάμηνο σε Εράσμους στην Fachhochschule Dortmund, το δεύτερο στην Ελλάδα όμως όχι πίσω στα Γιάννενα.

Στο πρώτο εξάμηνο, ολοκληρώθηκε η έρευνα και ανάλυση του τόπου, ο οποίος επιλέχθηκε ως ένα μέρος που συγκέντρωνε ένα ερευνητικό ενδιαφέρον. Στην Γερμανία, τέθηκε ως δεύτερη επιστημονική σύμβουλος η Christiane Fülcher. Ως κοινή γλώσσα εργασίας ορίστηκε η αγγλική. Προκλήσεις αποτέλεσαν η βιβλιογραφία (γερμανικά) και ο καιρός κατά την διάρκεια της επίσκεψής μου στο Dietfurt, καθώς αποκλείστηκα λόγω των πλυμμηρών του Ιουνίου στην Βαυαρία. Άτομα που κρατάω με χαρά επαφή, οι δύο συγκάτοικοί μου που υπήρξαν πάντοτε υποστηρηκτές και ο Walther Raabe, κάτοικος του Dietfurt και συγγραφέας, ο οποίος εμπλούτισε την έρευνα μέσω βιβλιογραφικού υλικού, προφορικών ιστοριών και μία από τις καλύτερες ξεναγήσεις της ζωής μου, η οποία κατέληξε με “Kaffee und Kuchen” στο μόνο πανδοχείο του χωριού. Αναστοχαστικά, στην αναχώρησή μου από το Dietfurt, δεν ένιωθα πια τόσο ξένη.

Με την πολύτιμη βοήθεια της Fülcher στη συνεργασία με την Landesamt für Denkmalpflege Baden-Württemberg (State Office for Monumental Preservation at Stuttgart Regional Council), δώθηκε πρόσβαση σε point cloud και περαιτέρω ψηφιακά μοντέλα του βράχου και της σπηλιάς. Η εργασία με αυτά τα μοντέλα βοήθησαν σημαντικά τη σύγκριση αποτυπώσεων μέσα στις δεκαετίες. Διαπιστώθηκαν σημαντικές αποκλίσεις μεταξύ των 4 κυρίων αποτυπώσεων με την πραγματικότητα και συντάχθηκαν πιο ακριβείς εκδόσεις. Το αποτέλεσμα παρουσιάστηκε στο τέλος του εξαμήνου σε διμελή επιστημονική επιτροπή της Fachhochschule Dortmund και αξιολογήθηκε.

DIETFURT

Dietfurt, nestled along the banks of the Donau River, is a small village in Baden-Württemberg. The name "Dietfurt" itself tells the story of a significant feature of the village—a **ford**. This ford was a shallow spot in the river, where people (the Diet) could cross safely without the need for a boat. It is still visible today.

The earliest mention of Dietfurt dates back to 1095, when it was recorded that three brothers—Heinrich, Eberhard, and Hermann von Dietfurt—witnessed the founding of a nearby monastery. Throughout the medieval period, Dietfurt's ownership changed hands several times. Until the 17th c., it was owned by different Lords and Counts, who expanded their property to include nearby villages such as Vilsingen, Inzigkofen, and Pault.

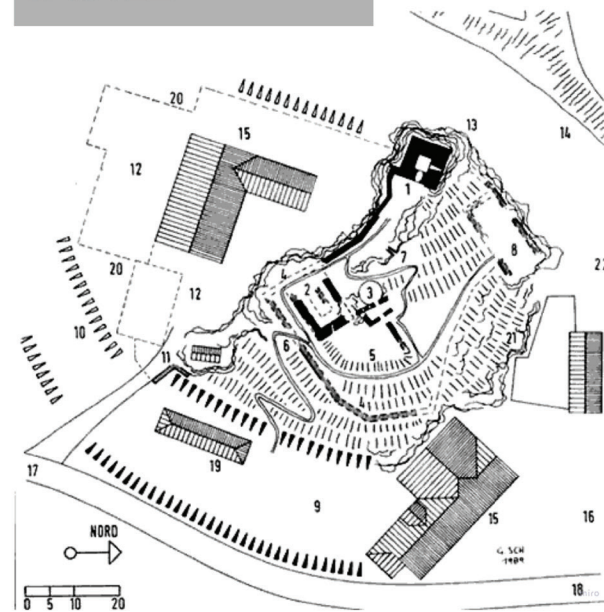
The political landscape shifted in 1806 with the Rhine Confederation Act, placing Dietfurt under the Principality of Hohenzollern-Sigmaringen, and in 1840, Dietfurt was integrated into the Vilsingen municipal association.

Dietfurt also boasted a castle, built in the 11th c. Historically, castles were self-sufficient with farms, forests, fishing waters, and mills. Dietfurt was no exception.

The remains of the castle lie on a **limestone rock** washed free by the ancient Danube, the date of its destruction is unknown. The tower, with its high entrance and arched entrance floor, is one of the most striking examples of medieval defensive culture. Remains of the surrounding wall have been preserved at a height of up to 4 m.

CASTLE

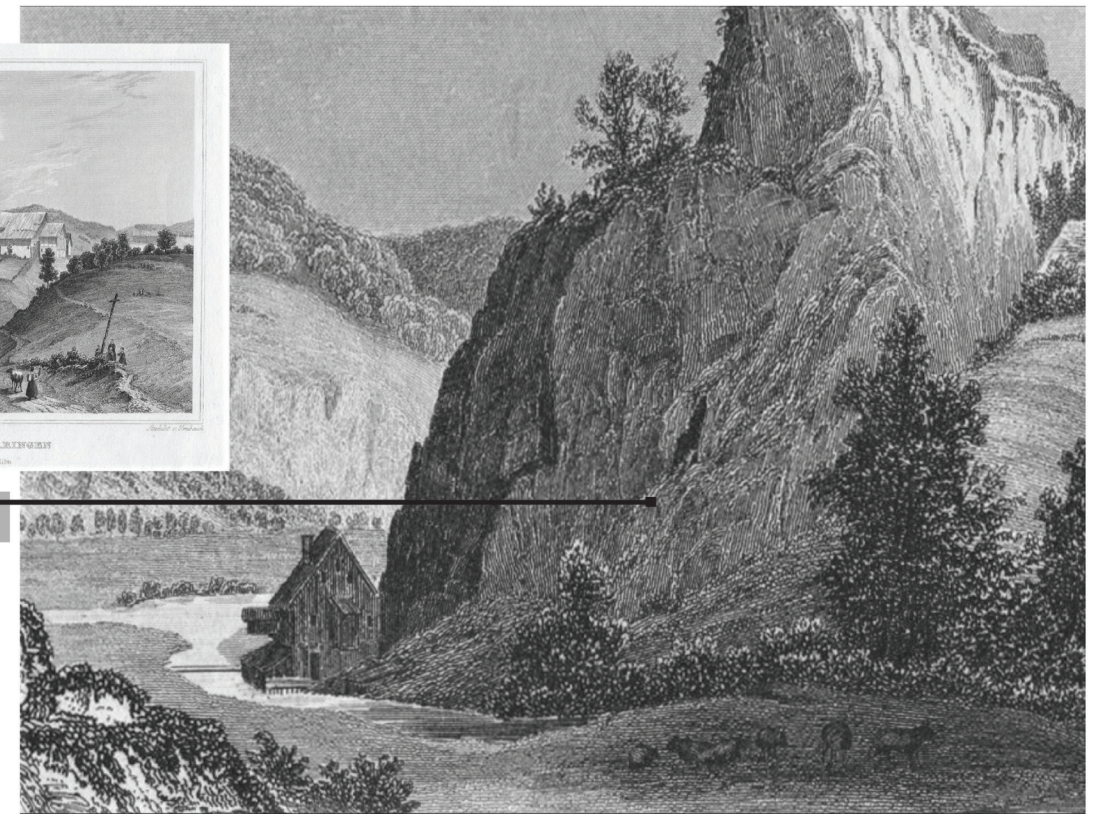

1. Keep	12. Former outer bailey
2. Palas	13. Cave exit
3. cave	14. Danube
4. Enclosure wall	15. Economy building
5. Castle courtyard	16. Inn "Zur Mühle"
6. Location of the former gate	17. from Vilsingen
7. Cave shaft concreted	18. from Sigmaringen
8. Location of a building	19. Mountain rescue building
9. dig	20. Outer bailey wall
10. Levelled ditch	21. basement, cellar
11. Location of the former gate	22. Location of the old mill

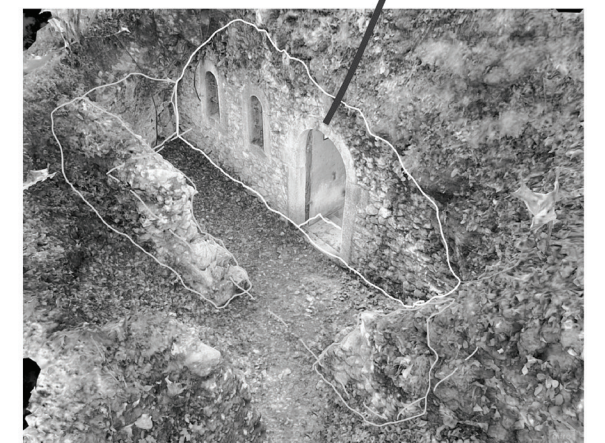
CAVE

One of the most important prehistoric sites in Baden-Württemberg is located in the large cave beneath the castle.

Between the two world wars, an obscure association, the "New Templars", acquired the castle rock and held secret alliance-fascist rituals in the cave. The eastern entrance was closed in 1929 with a quarry stone wall and a metal door.

the entrance

The cave of Dietfurt's castle stands out from the numerous caves in the upper Danube valley due to its **exposed location**.

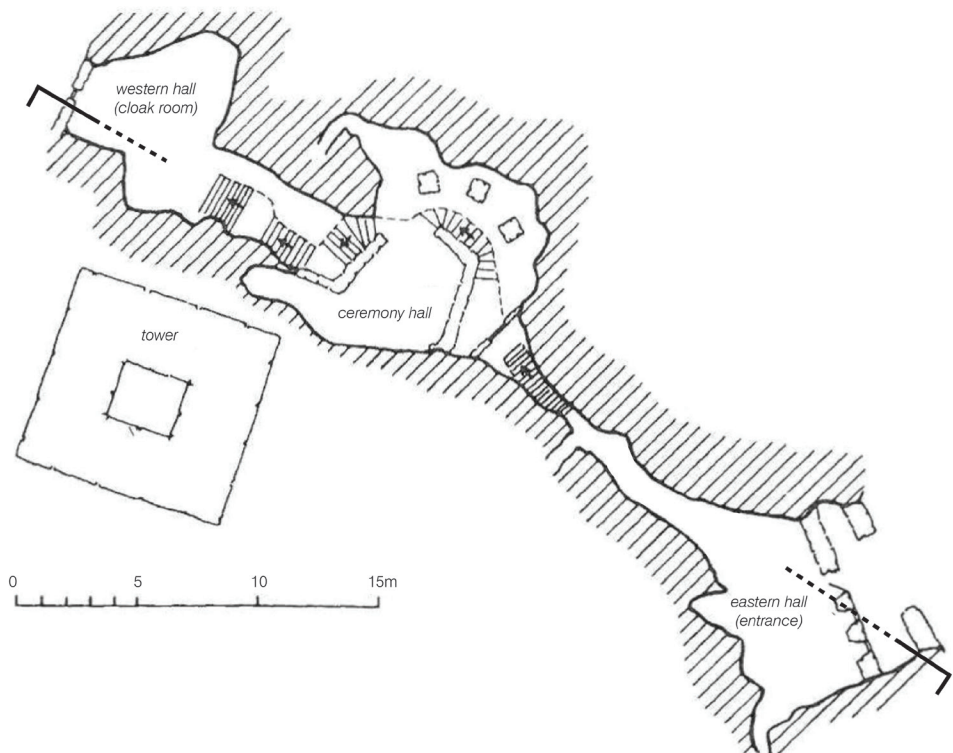
The castle hill is crossed by a cave at about half its height, which runs through the mountain as a 40-meter-long passageway and is accessible from **two entrances**, both of whom are built closed.

The western entrance opens onto a steep rock face and is 10 meters lower than the eastern one.

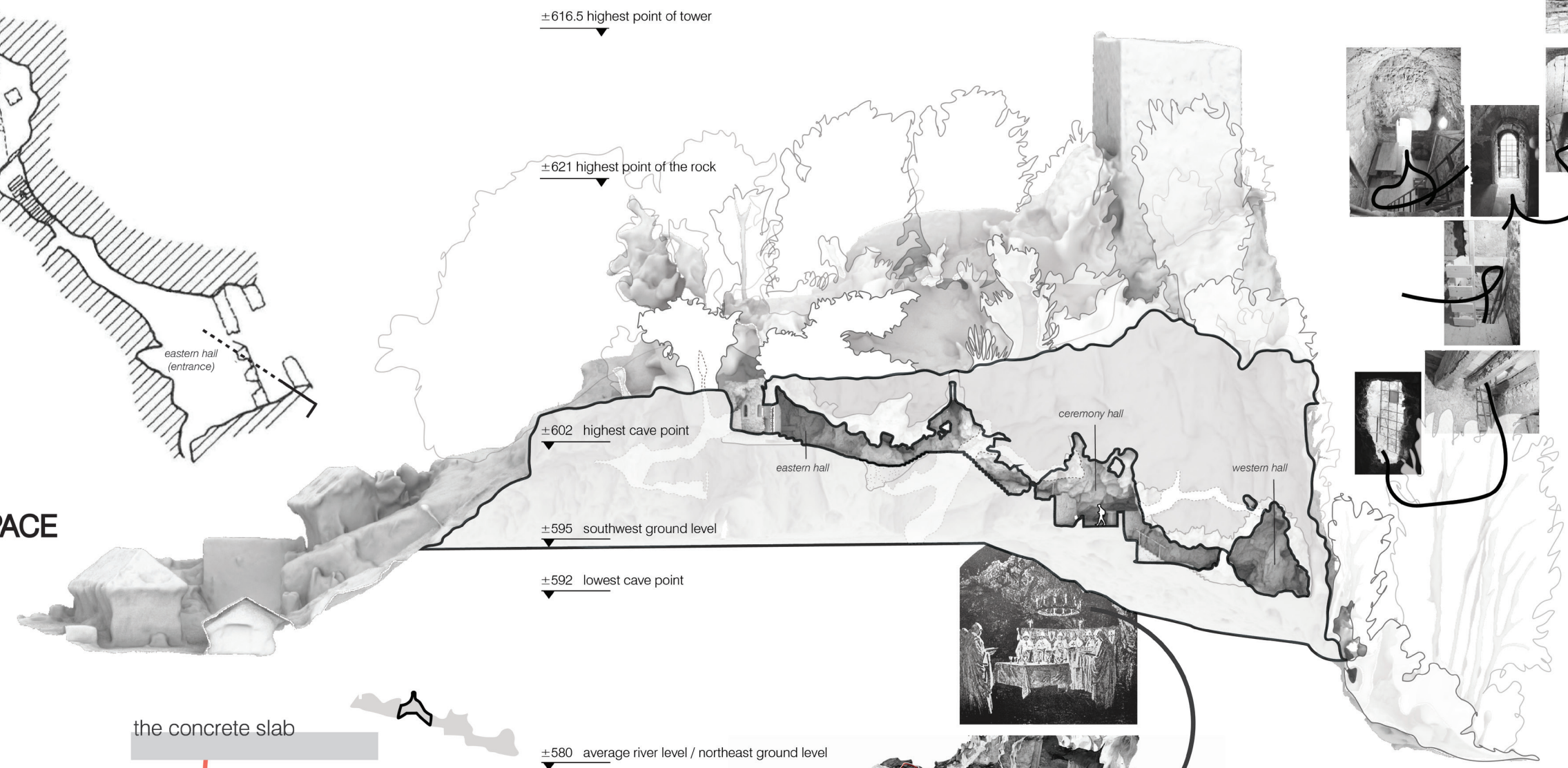
The cave consists of **three halls** with two connecting passageways, with only the upper, eastern hall containing archaeological cultural layers.

The free-standing location of the hill within the Danube valley meant that the place has exerted a strong attraction on people since the late Upper Palaeolithic, in all eras up to modern times. This is reflected in the wealth of **archaeological finds**, which span from the start of human culture, to Roman times, until the 20th century. In this sense, the cave presents a continuous use, and is a multi-layered ground of anthropological interest.

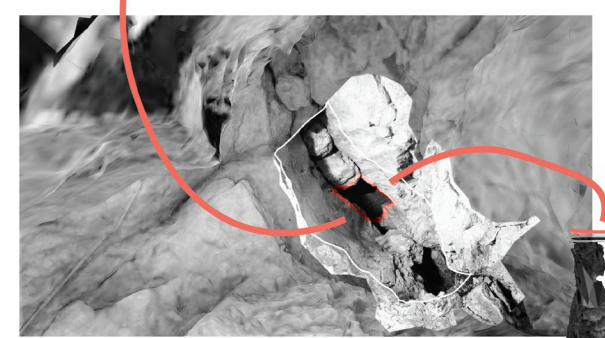
The cave occurred as a result of corrosion- a phenomenon called **Karst**.

**THE STORIES
THAT FORMED THE SPACE**

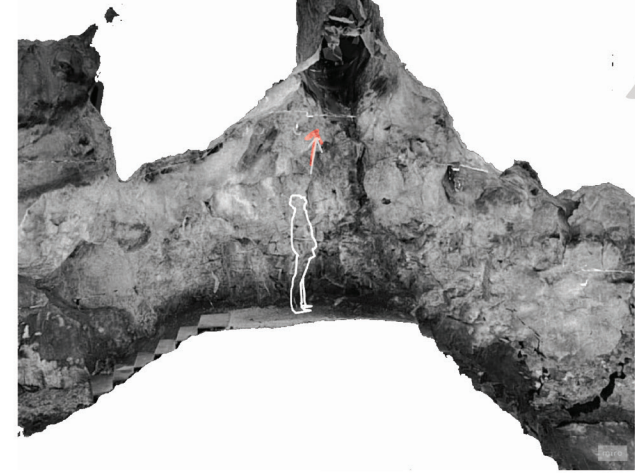

the concrete slab

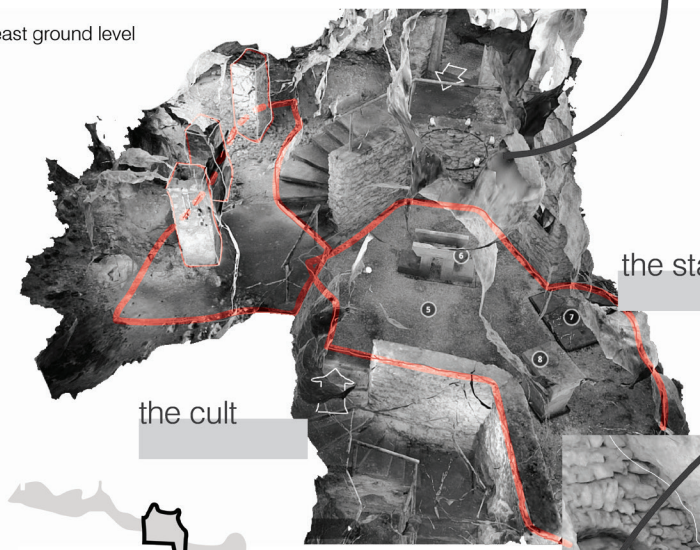

the excavation

the "Golden Skittles"

±580 average river level / northeast ground level

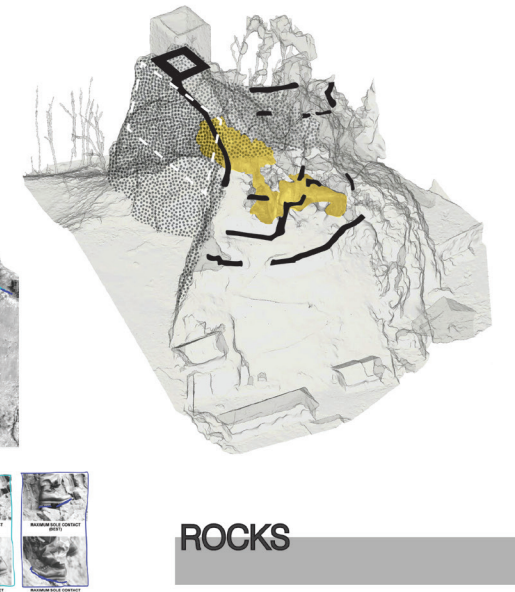
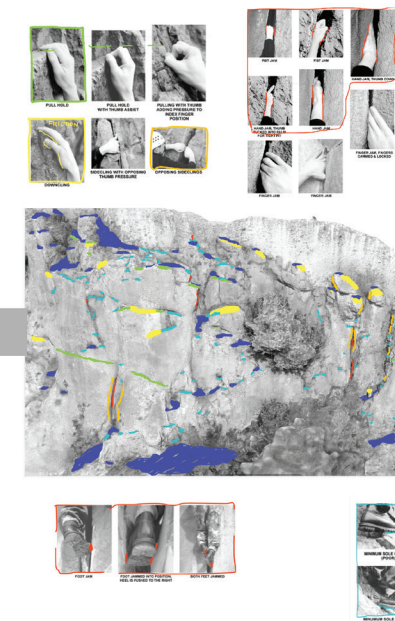
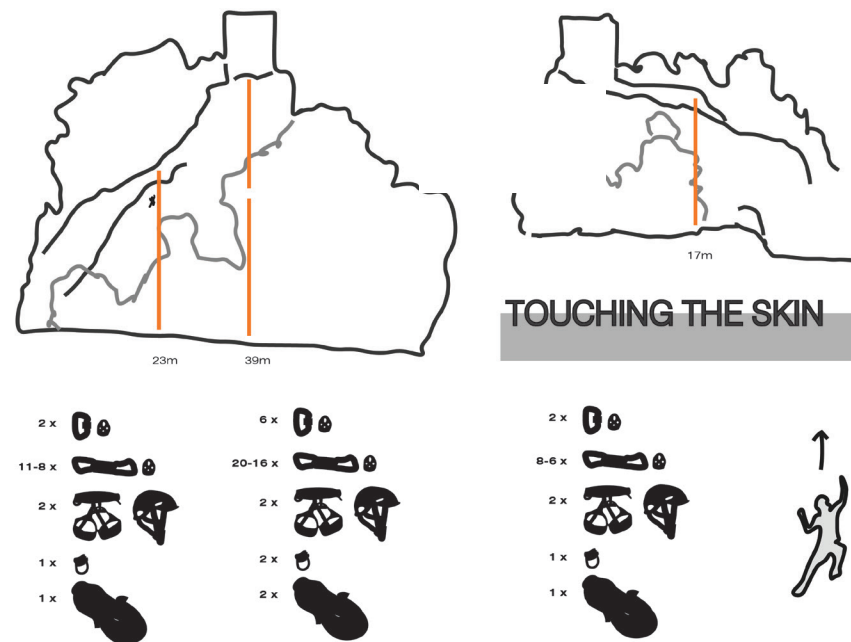
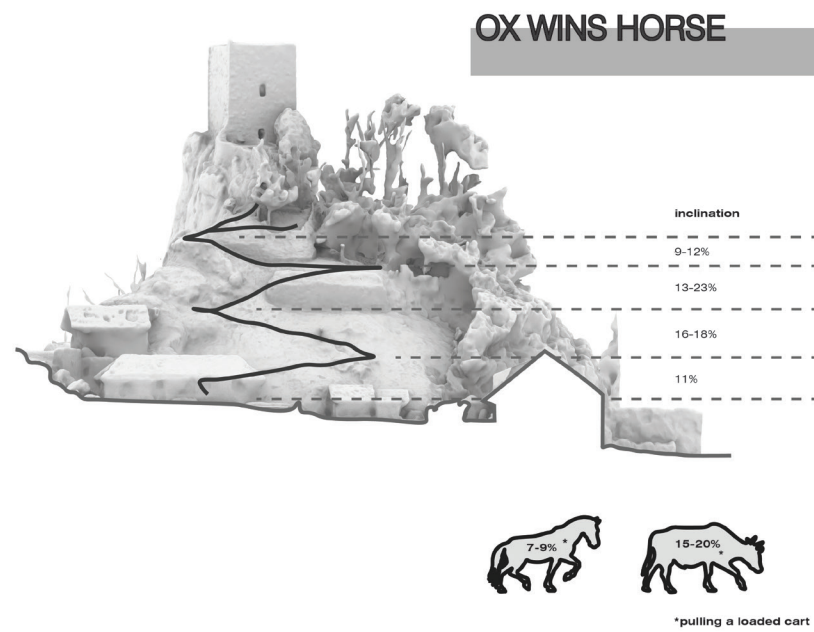
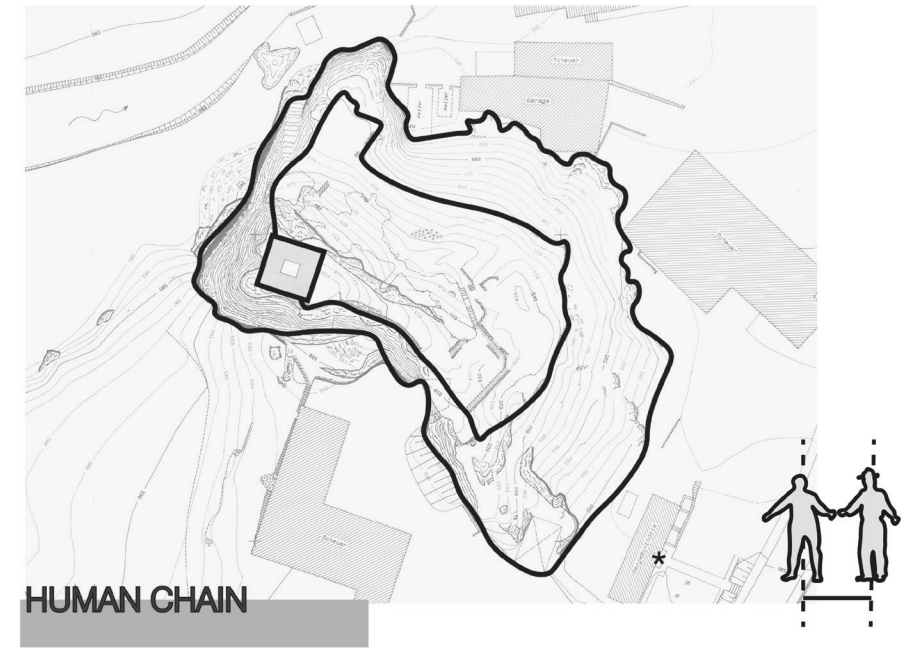
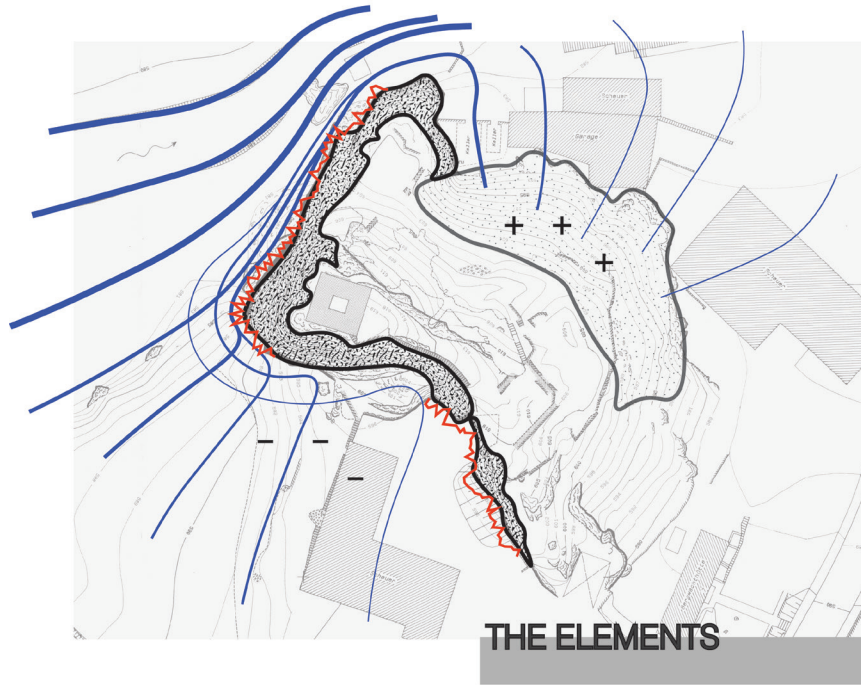

the cult

the stained glass window

the nook of a Madonna

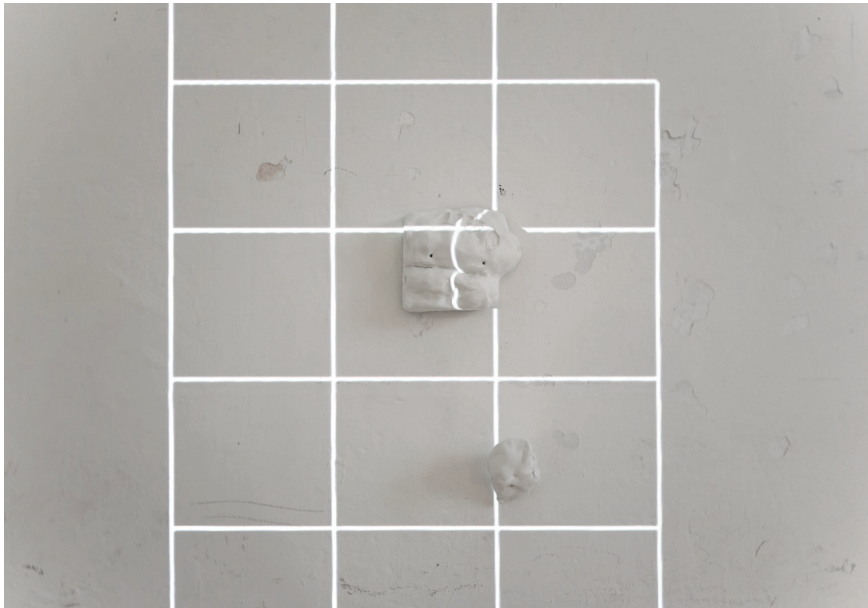

μακέτα τομής κατά μήκος στη θέση της σπηλιάς
κλίμακα 1:87

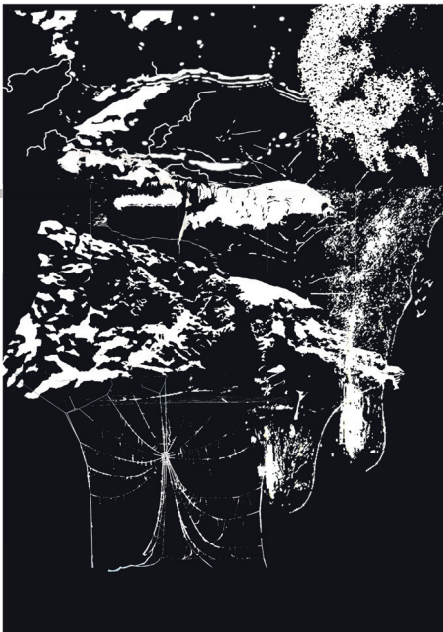
απωλεσθέντα (6)

kennst Du das Leben? –
Die Angst? –
Wenn wir das bisschen Leben
Du bangst?
An glatten Schründen! – Wie
Du zitterst
Vor Ab- und Hintergründen, die
Du witterst!

Wenn Griffe brechen, Hacken kreischen,
Seile reißen. . . .
Die Geister Opfen heischen!
Dich umkreisen!

Ohja, wir kennen die Momente,
Doch sie vergehn.
Ihr werdet uns am Ende –
Lächeln sehn.

Οι κόρες του χειμώνα υφαίνουν τον χιονιά
Λένε πως απ' τα τέλη του Σεπτέμβρη οι τρεις σκυθρωπές κόρες του χειμώνα,
οι Παγωμάρες, γυρνάνε σ' όλη την κοιλάδα του Δούναβη και συλλέγουν
υλικά για το εργόχειρό τους:
τον υγρό κουρνιαχτό που αγκάλιασε κρυφά περπατήματα το χάραμα
πρωινή πάχνη απ' τα βιτρό που έκλειναν κάποτε με ευγενή σύμβολα σπηλιές
κρυσταλλωμένους ιστούς από χαντάκια γεμάτα σήψη
παγερές μεταλλικές δροσοσταλίδες από χαραγματιές
που κανένα χέρι δεν μπορεί να αγγίξει
άχνα του Δούναβη
την ίδια υγρασία που βγάζουν όταν ψήνονται τα κεραμίδια και η πίτα με ραβέντι
το φρέσκο χιόνι πάνω στις ράχες των αλόγων, σε λαβές, σκαλιά και σκαλοπάτια
και το πρώτο που δεν κράτησε και έλιωσε κάτω απ' τα δέντρα και δίπλα στα σπίτια
αλμυρό ιδρώτα των ζώων υπό τον ζυγό
δροσιά που απέμεινε στους πόρους των λίθων (για να μην τους σκάσει)
το σάλιο του αλυχτίσματος
τις τελευταίες ανάσες οδοιπόρων που δεν άντεξαν το νυχτερινό ψύχος
σάρκες από σύννεφα τόσο πυκνά που χλευάζουν τον ήλιο
την αντανάκλαση των άστρων σε λεκάνες γεμάτες μαύρο νερό.
Με το που μπαίνει ο Νοέμβριος, οι Παγωμάρες αρχίζουν
να σκαρώνουν με όλα αυτά τα πράγματα ένα πελώριο υφαντό
που όλο και παίρνει ν' ανεβαίνει, να υψώνεται σαν αχανής
καπνός προς το στερέωμα. Μόλις τελειώσουν το έργο τους, την τελευταία νύχτα
του φθινοπώρου, το σέρνουν να σκεπάσουν τον τόπο με τα μέτρα του.
Το υφαντό, όσο μεγάλο κι αν καταφέρνουν να το φτιάξουν, πάντα κόβεται, πέφτει,
και λιώνει μέσα στον Δούναβη. Καμιά φορά, τον κοιμίζει για λίγο, γιατί είναι
η μοναδική κουβέρτα που έχει να σκεπάζεται.
(Του θυμίζει τον καιρό που οι πρώτοι άνθρωποι τον είδαν κοιμισμένο.)
Κι όταν ολόκληρη η κοιλάδα έχει καλυφθεί με την ξεπαγιασμένη αυτή αυλαία,
τότε εισέρχεται στα μέρη μας ο πατέρας τους, ο χειμώνας,
με κάπα την αδιαπέραστη καταχνιά και τον βαρύ χιονιά γραφίδα του.